

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 21-545/AL/MN

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem Leeuwarden van 4 april 2022

in de zaak 21-545/AL/MN

naar aanleiding van de klacht van:

klager

gemachtigde: mr. De B

over

verweester

gemachtigde: mevr. mr. M

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE

1.1 Op 30 december 2020 heeft klager bij de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland (hierna: de deken) een klacht ingediend over verweester.

1.2 Op 23 juni 2021 heeft de raad het klachtdossier met kenmerk Z 1311613 HH/SD van de deken ontvangen.

1.3 De klacht is behandeld op de zitting van de raad van 18 februari 2022. Daarbij waren klager, bijgestaan door zijn gemachtigde, en verweester, bijgestaan door haar gemachtigde, aanwezig. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

1.4 De raad heeft kennisgenomen van het in 1.2 genoemde klachtdossier en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 6.

2 FEITEN

2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier en de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.

2.2 Tussen klager en de cliënte van verweester heeft een verzoekschriftprocedure omtrent onder meer de kinderalimentatie plaatsgevonden bij de rechtbank Midden-Nederland.

2.3 Klager ontvangt een WIA-uitkering en werkt daarnaast. De inkomsten worden door het UWV verrekend met de uitkering. Het UWV betaalt klager een voorschot en aan het eind van de uitkeringsperiode worden de inkomsten met het voorschot van de uitkering verrekend.

2.4 Tijdens de mondelinge behandeling van de zaak op 17 november 2020 is een brief van het UWV aan de orde gekomen over de definitieve berekening van de WIA-uitkering over 2019. De rechtbank heeft vervolgens uitspraak bepaald.

2.5 De gemachtigde van klager heeft na afloop van de mondelinge behandeling, op 24 november 2020 contact opgenomen met verweester met het verzoek om de rechtbank te mogen benaderen en de brief van het UWV, gedateerd op 2 september 2020, over te leggen. In haar e-mail van 25 november 2020 heeft verweester meegedeeld dat haar cliënte akkoord is gegaan met dit verzoek.

2.6 De gemachtigde van klager heeft op 25 november 2020 per F9-formulier de

bedoelde brief van het UWV aan de rechtbank toegezonden. Het F9-formulier was voorzien van de volgende toelichting:

“Naar aanleiding van de mondelinge behandeling van 17 november 2020 heeft de man, [klager], zijn administratie nagekeken en is hij daarbij de brief van het UWV van 20 september 2020 over de verrekening tegen gekomen. Hij verkeerde ten onrechte in de veronderstelling dat hij deze brief al naar zijn advocaat had gezonden. Deze brief is van belang voor de berekening van de onderhoudsbijdrage voor de kinderen. De brief is ook aan de advocate van verzoekster, mevrouw [W] voorgelegd. Zij hebben ingestemd dat deze brief alsnog aan de rechtbank wordt gezonden. De man biedt zijn oprechte excuses aan voor deze omissie en verzoekt de rechtbank deze brief bij de vaststelling van diens onderhoudsbijdrage voor de kinderen te betrekken.”

2.7 Verweerster heeft op 25 november 2020 een F9-formulier aan de rechtbank gezonden, waarin als volgt is gereageerd op de toelichting van klager:

“De advocaat van de man heeft namens de man vandaag stukken ingediend bij uw rechtbank. De vrouw heeft hiervoor ook haar akkoord gegeven. De vrouw is het echter niet eens met de toelichting die de man heeft gegeven over de reden dat deze stukken niet eerder zijn overgelegd. Uit de stukken van het UWV die de man vandaag heeft overgelegd blijkt duidelijk dat het UWV de man op 3 september 2020 telefonisch heeft ingelicht over de verrekening. De man heeft ook nog een bedrag van € 14.425,44 overgemaakt gekregen van het UWV op zijn rekening. Deze informatie was dus bekend bij de man en hij had uw rechtbank hierover moeten informeren. De vrouw concludeert dan ook dat de man uw rechtbank bewust een onjuiste voorstelling heeft gegeven over zijn financiële situatie. De vrouw vindt dit een kwalijke zaak, vooral omdat partijen al ruim 6 maanden bezig zijn om een overeenstemming te bereiken over de kinderalimentatie.”

2.8 In de periode van 25 november 2020 tot en met 1 december 2020 heeft een e-mailwisseling plaatsgevonden tussen de gemachtigde van klager en verweerster over het F9-formulier van 25 november 2020 dat verweerster aan de rechtbank heeft gezonden. In zijn e-mail van 1 december 2020 heeft de gemachtigde van klager onder meer bericht dat zijn cliënt hem de opdracht heeft gegeven om een klacht tegen verweerster in te dienen, omdat zij aan hem geen toestemming heeft gevraagd voor indiening van het F9-formulier en de toelichting bovendien onnodig grievend is. Verweerster heeft hierop in haar e-mail van 1 december 2020 als volgt geantwoord: *“Prima, ik zie het met vertrouwen tegemoet en ik zal alsdan ook een tegenklacht indienen.”*

3 KLACHT

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet door:

a) In strijd met gedragsregel 21 lid 3 zonder toestemming van zijn advocaat op 25 november 2020 een bericht (F9-formulier) te zenden aan de rechtbank Midden-Nederland, locatie Lelystad, terwijl de rechtbank reeds een datum voor de beslissing heeft bepaald.

Toelichting

Na afloop van de mondelinge behandeling bij de rechtbank heeft klager nog eens goed in zijn administratie gekeken om te bezien of hij recent een brief van het UWV had gekregen waarin de hoogte van zijn uitkering is vermeld. Dat bleek zo te zijn en klager heeft die brief vervolgens aan zijn gemachtigde gegeven. Zijn gemachtigde heeft toen telefonisch contact opgenomen met verweerster met het verzoek om de brief van het UWV alsnog aan de rechtbank te zenden en hij heeft haar uitgelegd waarom toen pas de brief werd overgelegd. Hij heeft de vraag daarna nog per e-mail

gesteld, waarop verweerster per e-mail zonder voorwaarden instemmend heeft gereageerd. Vervolgens heeft verweerster in strijd met gedragsregel 21 lid 3 zonder instemming van de gemachtigde van klager een F9-formulier aan de rechtbank gezonden.

b) In strijd met gedragsregel 7 in voormeld bericht zich onnodig grievend uit te laten over hem.

Toelichting

Verweerster heeft zich in haar toelichting op het F9-formulier onnodig grievend en niet functioneel over klager uitgelaten. Verweerster heeft immers zonder enig bewijs gesteld dat klager bewust een onjuiste voorstelling van zaken aan de rechtbank heeft gegeven. Zij heeft dit gedaan met het oogmerk om klager in een kwaad daglicht te stellen en daarmee gepoogd om het gevoel van de rechtbank te beïnvloeden.

c) Op voorhand te dreigen met een wederklacht indien een klacht door hem zal worden ingediend.

4 VERWEER

4.1 Verweerster heeft tegen de klacht onder meer het volgende verweer gevoerd.

Klachtonderdeel a)

4.2 Niet verweerster, maar de gemachtigde van klager heeft gedragsregel 21 lid 3 overtreden door in het F9-formulier een toelichting te geven aan de rechtbank waarvoor verweerster geen toestemming had gegeven. Door deze toelichting is verweerster in de positie gedwongen om ook namens haar cliënte te reageren. Dit in het kader van de waarheidsvinding, maar ook om te voorkomen dat de toelichting van de gemachtigde van klager als niet dan wel als onvoldoende weersproken zou worden meegenomen in de beslissing van de rechtbank. Uit de brief van het UVW blijkt dat klager op 3 september 2020 - dus vóór de mondelinge behandeling door de rechtbank - telefonisch contact heeft gehad met het UWV over de nabetaling. Klager was er dus al van op de hoogte dat hij van het UWV nog een nabetaling van € 14.425,44 zou ontvangen. Klager heeft desondanks de rechter hierover niet geïnformeerd. De cliënte van verweerster vond dit een kwalijke zaak en heeft verweerster daarom verzocht om haar mening hierover aan de rechtbank kenbaar te maken.

Klachtonderdeel b)

4.3 Gedragsregel 7 is volgens verweerster niet overtreden. Zij heeft erop gewezen dat haar opmerking in de toelichting dat de man de rechtbank bewust een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven, moet worden gezien in de onder 4.2 omschreven context. Bovendien heeft verweerster een gepaste distantie in acht genomen door aan te geven dat zij het standpunt van haar cliënte heeft verwoord. Verweerster heeft aan de rechtbank kenbaar willen maken dat klager zich niet heeft gehouden aan artikel 21 Rv, namelijk dat partijen verplicht zijn de voor de beslissing van belang zijnde feiten volledig en naar waarheid aan te voeren. Het standpunt van de cliënte van verweerster was functioneel en is derhalve niet als onnodig grievend aan te merken.

Klachtonderdeel c)

4.4 Verweerster heeft erop gewezen dat haar cliënte al meermalen aan haar had aangegeven te overwegen om een klacht tegen de gemachtigde van klager in te dienen. Nadat haar cliënte had vernomen dat de gemachtigde van klager tegen verweerster een klacht zou indienen, gaf haar cliënte aan dat zij tegen hem een klacht wilde indienen. De tegenklacht moet niet worden gezien als een dreiging, nu haar cliënte er al over uit was dat zij een klacht zou indienen, maar zij enkel nog in beraad was over het tijdstip van indiening van de klacht.

5 BEOORDELING

5.1 Allereerst stelt de raad vast dat de klacht het handelen van de advocaat van de wederpartij betreft. Volgens vaste jurisprudentie van het Hof van Discipline komt aan een advocaat van de wederpartij van klager een grote mate van vrijheid toe om de belangen van zijn cliënt te behartigen op een wijze die hem, in overleg met zijn cliënt, goeddunkt. Deze vrijheid is niet onbeperkt maar kan onder meer worden ingeperkt indien de advocaat a) zich onnodig grievend uitlaat over de wederpartij, b) feiten poneert waarvan hij weet of redelijkerwijs kan weten dat ze in strijd met de waarheid zijn dan wel c) (anderszins) bij de behartiging van de belangen van zijn cliënt de belangen van de wederpartij onnodig of onevenredig schaadt zonder redelijk doel. De raad zal het optreden van verweerster derhalve aan de hand van deze maatstaf beoordelen.

Klachtonderdelen a) en b)

5.2 Klachtonderdelen a) en b) lenen zich voor een gezamenlijke behandeling.

5.3 Klager meent dat verweerster gedragsregel 21 lid 3 heeft overtreden.

Gedragsregel 21 lid 3 luidt als volgt:

“Nadat de uitspraak is bepaald, is het de advocaat niet geoorloofd zich zonder toestemming van de wederpartij tot de rechter te wenden.”

5.4 Hoewel gedragsregel 21 lid 3 algemeen is geformuleerd, richt deze zich niet (primair) op een situatie als de onderhavige - waarin het gaat om een reactie op een bericht van de wederpartij aan de rechter na het sluiten van het debat - maar op de daaraan voorafgaande situatie dat een partij zich zonder toestemming tot de rechter wendt.

5.5 Vaststaat dat de raadsman van klager ingevolge gedragsregel 21 lid 3 de brief van de UWV alleen in het geding mocht brengen na toestemming van de wederpartij en dat deze toestemming desgevraagd door verweerster is verleend. Daarmee mocht de gemachtigde van klager dit stuk inzenden, hetgeen hij ook heeft gedaan. De raad wenst op te merken dat de waarheidsvinding in de onderliggende alimentatiezaak en de mogelijkheid om een juiste alimentatieberekening op te stellen gediend was met het door klager alsnog inbrengen van dit document en in zoverre daarmee in het belang was van verweerster en haar cliënte.

5.6 Gelet op het procesrechtelijk beginsel van hoor en wederhoor mag een wederpartij op (de inhoud van) dit aldus in het geding gebrachte document desgewenst reageren. Het feit dat verweerster akkoord is gegaan met het verzoek om de brief alsnog in te brengen, staat hieraan niet in de weg. Ook mag in dat verband naar het oordeel van de raad worden gereageerd op de in het F9-formulier verstrekte toelichting door de raadsman van klager. Dit geldt temeer, nu voor deze toelichting blijkens de e-mail van de gemachtigde van klager van 24 november 2020, hoe summier deze toelichting ook is, niet apart toestemming was gevraagd en dus ook niet is verleend. Volgens vaste jurisprudentie van de tuchtrechter is kortgezegd ‘napleiten’ niet toegestaan. De toelichting behelsde naar de mening van verweerster en haar cliënte niet louter een begeleidende tekst voor de rechtbank, maar gaf een gekleurde en onjuiste weergave van de gang van zaken, terwijl klager juist ter zitting op dit punt kritisch was bevraagd. Verweerster wenste een reactie te geven om de zaak in het, volgens haar, juiste perspectief te plaatsen. Zoals onder 5.4 is overwogen, richt gedragsregel 21 lid 3 zich niet primair op deze reactie op het bericht van de wederpartij aan de rechter. Wat daarvan zij, de raad is van oordeel dat het procesrechtelijk beginsel van hoor en wederhoor met zich brengt dat verweerster niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door zonder toestemming van de advocaat van klager te reageren op zowel de brief van het UWV als de toelichting daarop.

5.7 Zoals is overwogen onder 5.1, heeft verweerster als advocaat van de wederpartij een grote vrijheid bij de wijze waarop zij haar reactie geeft. De raad is wel van oordeel dat haar reactie qua toonzetting en formulering niet in overeenstemming is met de in familiekwesties gebruikelijke en vereiste houding van de-escalatie. Ter zitting van de raad heeft verweerster ook erkend dat, achteraf gezien, zij zich beter had kunnen beperken tot een zakelijke opmerking. Dat klager was geraakt door de beschuldigingen van verweerster, zoals hij ter zitting heeft onderstreept, begrijpt de raad. Echter, al zouden de bewoordingen als grievend kunnen worden aangemerkt, daarmee is, gelet op de vrijheid van de advocaat om de belangen van haar cliënte te behartigen, in dit geval niet komen vast te staan dat dit onnodig is gebeurd. Hoewel verweerster er beter aan had gedaan haar reactie neutraler te formuleren, is zij naar het oordeel van de raad (juist) binnen de grenzen van het tuchtrechtelijk toelaatbare gebleven.

5.8 Klachtonderdelen a) en b) zullen ongegrond worden verklaard.

Klachtonderdeel c)

5.9 Tijdens de zitting heeft verweerster verklaard dat de in haar e-mail van 1 december 2020 bedoelde wederklacht niet een klacht tegen klager betrof, maar een door haar cliënte in te dienen klacht tegen de gemachtigde van klager.

5.10 Los van de vraag of gelet hierop klager een belang zou kunnen hebben bij dit klachtonderdeel, is de raad van oordeel dat de enkele mededeling van verweerster dat een tegenklacht zal worden ingediend, in reactie op de aankondiging van de gemachtigde van klager dat zijn cliënt een klacht tegen haar zou gaan indienen, niet als klachtwaardig kan worden aangemerkt. Klachtonderdeel c) zal dan ook ongegrond worden verklaard.

BESLISSING

De raad van discipline:

- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond.

Aldus beslist door mr. M.F.J.N. van Osch, voorzitter, mrs. N.A. Heidanus en G.N.

Paanakker, leden, bijgestaan door mr. W.E. Markus-Burger als griffier en uitgesproken in het openbaar op 4 april 2022.

Griffier

Voorzitter

Verzonden d.d. 4 april 2022